

SZENTPÉTERI ESZTER

emlékére

(1944-2018)

Szentpéteri Eszter súlyos betegség után 2018. június 4-én elhunyt.

Eszter a Szegedi Tanárképző Főiskola magyar – történelem - orosz szakát 1967-ben végezte el. Ekkor nevezték ki a Mezőberényi 2. Sz. Általános Iskolába.

Elmondása szerint ebben az iskolában nőtt fel. Végigjárta a pedagógusi munka minden lépcsőfokát. Lehetett szaktanár, osztályfőnök, munkaközösségek vezetője, igazgatóhelyettes, majd 11 évig igazgató. Nyugdíjas korának eléréséig 7 éven keresztül, saját döntése alapján ismét pedagógusként tevékenykedett.

Mindig büszke volt az iskola tanulóinak eredményeire, mindarra, amit pedagógus kollégáival közösen elért. Több tanítványa ma az iskola tanára.

Jó magam arra vagyok büszke, hogy vezetőként dolgozhattam vele, és tanulhattam tőle. Csak egyetlen dolgot emelek ki, ami talán leginkább jellemezte, ez pedig mindig, mindenben, mindenhol, mindenkor az alázattal végzett munka.

Tevékenysége, szellemisége ezután is élni fog az iskolában és azon kívül is. Mindig velünk marad a szívünkben, a lelkünkben, ahová életével kitörölhetetlenül beírta magát.

Reményik Sándor sorai jutnak eszembe:

„Mondom néktek: mi mindig búcsúzunk.

Mert nincs napkelte kettő, ugyanaz,

Mert minden csönd más, - minden könny, - vigasz,

Elfut a perc, az örök Idő várja.....”

Emlékét örökre megőrizzük!

*Öreg István intézményvezető
és a Mezőberényi Általános Iskola dolgozói*